

XX

X		X
X	ORDE DER VERDRAAGZAMEN	X
X		X
X	KURSUS: DERDE AVOND	X
X		X
X	IN HARMONIE MET DE WERELD	X
X		X
X		X

XX

Dinsdag, 22 februari 1983

In harmonie zijn met de wereld, zou betekenen dat je opgaat in het geheel dat die wereld vertegenwoordigt. Die wereld is iets meer dan alleen maar een bal materie, al dan niet actief. De aarde heeft een eigen persoonlijkheid. Ik weet, dat het ongelooflijk klinkt, maar het is toch waar. Een wereld is bezielde. Ze heeft een eigen denkproces en ze is zelfs in staat om gedachten uit te wisselen met anderen.

Nu is het tijdsverloop voor een planeet natuurlijk heel anders dan voor een mens. In de tijd, dat bij u drie generaties geleefd hebben en gestorven zijn, is voor die wereld - vergelijkenderwijs - misschien een halve minuut voorbij, misschien zelfs nog wel minder.

Dat betekent dat we niet kunnen reageren op de wereld zonder meer. Voor ons is ze een betrekkelijk continue waarde. Er kan iets aan veranderen, maar die veranderingen zijn eigenlijk zo miniem - gezien de tijd die ze nodig hebben - dat voor ons de wereld gezien kan worden als een geheel.

Dat betekent, dat een ieder zich in zal moeten stellen op de wereld zoals hij vandaag is. Niet zoals ze morgen zal zijn, of zoals ze gisteren geweest is. De wereld die ik vandaag beleef, dáár moet ik mee in harmonie zijn. Heb ik die harmonie bereikt dan is het bijna onvermijdelijk dat die harmonie het hele stoffelijk bestaan voortduurt.

Nu wilt u in harmonie zijn met die wereld. Uw wereld omvat het geheel van alle levensverschijnselen. Wanneer er bepaalde afwijkingen zijn van gedachten of iets dergelijks, ach, dan trekt de huid van die aarde eens een keer en u krijgt een uitbarsting of andere eigenaardigheden.

Die wereld kan zich op een gegeven ogenblik bevinden in een fase waarbij bijvoorbeeld haar contact met de zon wat anders wordt, dan heeft u een ijstijd. U moet dan zien dat u in leven blijft. U kunt die ijstijd echter niet terugdraaien, zomin als u een maal opgeroepen natuurverschijnselen de baas kunt. U hebt er eenvoudig mee te leven. Dat wil zeggen de wereld is het milieu waarin je leeft, heeft eigen wetten en binnen die wetten kun je eigenlijk precies zijn en doen wat je zelf wilt zonder dat je die harmonie verstoort. Op het ogenblik, echter dat je met denken begint zend je zelf ook iets uit, dat is duidelijk. Wanneer één mens denkt, zal de aarde er niets van bemerken; wanneer honderd mensen denken, zou het al heel toevallig zijn wanneer de aarde er iets van zou bemerken. Als duizend of meer mensen een soortgelijke uitstraling hebben begint het al een beetje te irriteren. Op het ogenblik, dat een miljoen of meer mensen gelijktijdig eenzelfde

mentaliteit vertonen, eenzelfde gedachtengang hebben, zal die wereld daar - onbewust waarschijnlijk - op reageren. De reacties zijn dan over het algemeen: vernietiging van de gedachtenstroom. Het gaat dus niet om de mensen, misschien weet de aarde niet eens dat ze er zijn, ze probeert de mensen gewoon opzij te schuiven.

Nu blijkt ons, dat dergelijke wisselwerkingen voornamelijk plaatsvinden op astraal niveau of daarmee vergelijkbare vlakken. Dit houdt in, dat het fijn materieel is. Nu kunnen we dus niet zeggen: wij zullen vanuit een hoger geestelijk niveau de zaak veranderen. Dat kan niet. We kunnen dat alleen op het ogenblik, dat we als het ware deze harmonie kunnen bereiken, deze direkte wisselwerking van onszelf en de wereld. Dat kan alleen op fijnstoffelijk niveau. Een mens zal dus altijd rekening moeten houden met het feit, dat zowel de huidige toestand van de wereld - de werkelijke toestand - als ook de werkelijke mogelijkheden van zijn eigen ik in verband daarmee, liggen op een niveau dat hoger - anders - is dan het zuiver redelijke.

U wilt in harmonie leven met uw wereld. Alles wat aan levensprocessen in die wereld bestaat moet dan aanvaard worden, ook wanneer daarbij zaken komen als: eet en wordt gegeten. Dit is een wet die in het algemeen in alle levende wezens doortrekt en die zelfs ook in de flora hier en daar voorkomt.

Ik weet wel, dat dat menselijk gezien niet aangenaam is. We zouden het liever anders zien, maar die aarde is zo. Die wereld heeft nu eenmaal deze mentaliteit. Wat voor ons erg belangrijk is, is dat voor die wereld niet want het zijn maar heel geringe en heel kortstondige veranderingen. Dat is als iemand die krabt wanneer hij jeuk heeft, ja dat kan even een onaangenaam gedoe zijn, dat krabben op zichzelf, maar dan ben je ook van die jeuk af. Of iemand heeft pijn; hij doet er wat tegen. Dit kan nog pijnlijker zijn, maar dan is die pijn weg. Dat zijn heel korte zaken in feite. Voor de aarde is dat dus niet zo belangrijk, dat u anders bent, anders reageert. Daar kunt u niets aan doen, maar u zult het stoffelijk bestaan van die dingen moeten aanvaarden.

Dat is dus de eerste regel. Als je in harmonie wilt komen met je wereld, moet je geen preferenties gaan uiten ten aanzien van natuur en natuurverschijnselen, maar u moet ze eenvoudig als een geheel accepteren. Gewoon zoals ze zijn, ook wanneer dat voor jezelf soms minder aangenaam is.

Daarbij is er een tweede waarde. Omdat die aarde astraal actief is en waarneemt - en daarbij bovendien nog eens in het aardmagnetische veld een aantal registraties doet, ongeveer vergelijkbaar met de tastzin van de huid van de mens - kun je zeggen dat je als mens niets kunt doen buiten aanvaarden. Wij kunnen echter ook ons eigen wezen, ons gedrag en ons denken verder bepalen wanneer we daarbij niet proberen om die wetten van de natuur als het ware te veranderen. Op het ogenblik dat dat gebeurt ontstaan er processen waarover we geen meester zijn, die vanuit de aarde worden bepaald en wel volgens wetten, die in onze ogen als mens - misschien ook wel als geest - aan de wrede kant zijn.

We komen natuurlijk op een heel ander vlak wanneer we geestelijk gaan redeneren.

Een geest - ook een planeetgeest - hoe groot ook in vergelijking met hetgeen ik ben of wat u bent, heeft kommunikatiemogelijkheden op een geestelijk niveau. Dat niveau moet betrekkelijk hoog liggen omdat je zonder dat eigenlijk het geheel van uitdrukkingen niet krijgt, je hebt termen nodig ook. Hoe hoger de wereld hoe verfijnder de mogelijkheid tot ervaren en gelijktijdig hoe eenvoudiger of moet ik zeggen hoe rechtlijniger de ervaringenuitwisseling is. Hoe lager in sfeer - geestelijk - hoe beperkter de taal, het uitdrukkingsvermogen en gelijktijdig hoe complexer dus de reacties worden daarop.

Op dat geestelijke niveau zou je met de aarde kunnen spreken. Maar wat kun je die aarde zeggen. Die aarde kent zichzelf wel, maar kent toch zeker niet op een soort God gelijke wijze alles wat zich op de oppervlakte van die wereld afspeelt. Die aarde zegt heus niet: "daar wonen goede mensen en daar wonen kwade mensen." Of: "Daar zwemmen vissen, dáár zijn haaien." Dat kan die aarde niet doen. We kunnen dan alleen uitgaan van de essentie van de aarde.

De essentie van de aarde kun je waarschijnlijk niet eens in gedachten helemaal uitdrukken. Wanneer ik het hier verbaal probeer, is het beperkt, dat is duidelijk, en onvolledig. Het is dan ook meer een voorlopig beeld wat ik u schets dan een zekerheid. De aarde is in haar afhankelijkheid van de zon natuurlijk in zekere zin hinderlijk. Haar lichamelijk welbehagen is voor een groot gedeelte van die zon afhankelijk. Haar werkelijke wereld wordt echter niet bepaald door de zon, maar door de ruimte. De ruimte is haar milieu, daar leeft ze in. Voor haar is er geen begrip van afstanden zoals u dat kent. Voor haar is er een tijdsbegrip dat van het uwe afwijkt. Dan is het ook heel begrijpelijk, dat die geest als eerste eigenlijk een zelferkenning heeft plus een zekere saamhorigheid. Die saamhorigheid kun je uitdrukken als het zonnestelsel misschien.

Als ik dit in zeer menselijke termen vertaal, is het ongeveer als volgt. Ik leef in een oneindigheid die tot mij spreekt. Al wat ik ben besef ik wel maar ik ben mij er niet voortdurend van bewust. Eerst wanneer ik in mijn eigen zijn, mijn rust of harmonie gestoord wordt, ben ik mij even van mijzelf bewust en dan alleen ten aanzien van de storing en niet ten aanzien van mijn geheel.

Mijn werkelijke leven is een soort droom van een oneindig aantal mogelijkheden. Die droom blijf ik dromen. En ik word soms in die droom verrijkt door allerlei pittoreske details, die op een vreemde manier ergens in de buitenste schaal van het denken terecht schijnen te komen. U kent dat ook wel ongeveer, maar u zult er waarschijnlijk deels over spreken als een soort Akasha- kroniek, een soort totaal geheugen of totaal bewustzijn van de mensheid.

Al wat mijn doel is, is te omschrijven als zijn en in dit zijn, al beweeg ik, toch eigenlijk gelijkblijven. Het belangrijkste is een vrede, een rust, een schijnbaar niets, waarin ik mijzelf ervaar zonder dat ik me behoef af te vragen wie of wat ik ben.

Een beetje moeilijk, denk ik. Hier en daar is het ook kryptisch, maar ja wat wil je? Nogmaals: het is alleen een benadering, een heel klein voorbeeld. Er zijn heel veel dingen die ik eenvoudig niet zeggen kan.

Wanneer u in harmonie wilt zijn met uw wereld moet u in ieder geval in staat zijn om een dergelijke "mentaliteit" te kunnen aanvaarden. Niets

is belangrijk buiten de dromen die ik droom en de vrede die in mij bestaat zonder dat ik daardoor mijzelf bewust wordt, maar wel doordat ik mijzelf doorleef. Het is een bepaalde mystieke beleving. Een mens die deze mystieke belevingen op de juiste wijze leert doormaken, zal zeker niet weten in de zin van wetenschap en kennis, hoe de wereld in elkaar zit.

Hij heeft wel geleerd, dat alle combinaties en mogelijkheden die materiëel bestaan onderling verwisselbaar zijn. Dat zijn ze namelijk voor die aarde ook.

Dan krijgen we te maken met die monnik, die op een gegeven ogenblik stenen verandert in brood wanneer hij dat wil. Stenen en brood zijn alleen maar uiterlijke verschijningsvormen. De essentie is hetzelfde. Vanuit het standpunt van de aarde zou je kunnen zeggen: "Als ik droom dat stenen brood zijn, zijn ze brood. Mijn droom is de waarheid. Daarbuiten bestaat geen absolute norm."

Nu begrijpt u ook waarom het zo moeilijk is in harmonie te komen met uw wereld. Je zit in een totaal onmenselijk gegeven. Je hebt echter één groot voordeel. De eigen processen van die aarde zijn voor u dermate traag, dat een eenmaal bereikt harmonie in feite gehandhaafd kan worden.

Stel je het ongeveer als volgt voor: Je denkt niet. Dat is het moeilijkste voor een mens, want als een mens denkt, dat hij niet denkt, denkt hij. Stel je voor dat je even niet denkt. Dan is daar wel degelijk een eigen ritme, een eigen vibratie. Die is eigen aan deze wereld van je. Op het ogenblik, dat je iets van dat ritme in je op kunt nemen en dit steeds weer in jezelf kunt voelen - beleven is niet het juiste woord, je voelt het eenvoudig - dan zul je met die wereld in harmonie zijn. Kun je in die harmonie steeds weer die eenheid met de wereld zoeken, dan ga je ineens beseffen, dat veel van de grenzen die er bestaan op aarde eigenlijk niet echt zijn.

Je gaat ook begrijpen, dat veel van hetgeen op die wereld gebeurt onbelangrijk is. Je kunt bijvoorbeeld uitroepen, dat het zo belangrijk is dat we de natuur beschermen. Zure regen bijvoorbeeld zou een ramp zijn. De gifgassen die bepaalde fabrieken lozen zijn een ramp. Als je de wereld wilt houden zoals ze is, ja. Maar ga je nu eens kijken naar wat er gebeurt na een aantal jaren. Daar waar die giftige gassen zijn, ontstaan veranderingen. De flora wordt anders. Er komen andere plantjes. Er zijn andere processen gaande. Het leven gaat wel door, alleen het wijzigt zich. Wanneer die zure regen komt, sterven veel van de gewassen die er nu staan langzaam maar zeker af, of ze worden ziek.

Het blijkt gelijktijdig, dat daardoor weer andere gewassen aanmerkelijk hoger opschieten. Het klinkt misschien heel vreemd, maar bepaalde varensoorten - niet allemaal, bepaalde - reageren er weer goed op. Dat is nu juist het typerende. De veranderingen die u probeert te bevechten zijn eigenlijk vanuit het standpunt van de wereld niet belangrijk. Daar kun je je als mens mee bezighouden, maar die moet je zeker terzijde stellen op het ogenblik, dat je harmonie zoekt met die wereld.

Dan hebben we de aarde zelf tenminste een klein beetje bepaald. De wereld is meer, dat wil zeggen voor u. Er zijn mensen. Miljarden mensen. Allemaal mensen die net een beetje anders doen en denken. Waarbij sommige mensen denken, dat je een verkiezing kunt redigeren met pijl en boog, terwijl anderen weer menen dat je het moet doen met propaganda. Zo kun je dus doorgaan.

Er zitten uitvinders bij. Mensen, die denkbeelden hebben die misschien nooit waar worden, maar ze zijn gedacht. Ze liggen in een gemeenschappelijk bewustzijn. Wanneer je zou kunnen putten uit dat gemeenschapsbewustzijn van de mensheid alleen, dan zou je al een hele hoop wijzigingen kunnen krijgen in de normale denkprocessen. Hierdoor word je je toch beter bewust van mogelijkheden en onmogelijkheden en waardoor je juist ingesteld kunt zijn op hetgeen er gebeurt onder de mensen, maar net zo goed ten aanzien van dieren.

Hiervoor is wederom een soort van mystieke beleving nodig eigenlijk of een absolute uitschakeling in je bewustzijn van alle factoren buiten één. In hoogste concentratie namelijk krijg je ook datzelfde contact. Wanneer je dat wat meer algemeen wilt doen en niet door die specifieke concentratie dan moet je het eigenlijk zien als een achtergrondruis. Er is een gemeenschappelijk bewustzijn, dat steeds aan de grenzen van je eigen bewustzijn aanwezig is. Op het ogenblik nu, dat dingen voor jou belangrijk zijn, bewust of onbewust dat doet niet ter zake, dan zul je zelf uit die ruis bepaalde signalen gaan versterken.

Wanneer ik dat doen kan, kan ik dus mijn aanpassing aan de uiterlijkheden van mijn eigen wereld aanmerkelijk vergroten. Ik kan gelijktijdig blijven putten uit, zeg maar die rust, die vrede. Dat is meestal het kenmerk van de aarde zoals ik die op dit moment ervaar.

Ik heb dan in de eerste plaats een enorm weerstandsvermogen gekregen. Ik kan veel meer verwerken.

In de tweede plaats heb ik een zeer sterke reeks ingevingen - intuïtie - waardoor ik zonder misschien zelf redelijk te kunnen uitleggen waarom ik op een bepaalde manier begin te reageren.

In harmonie zijn met mijn wereld begint dan te betekenen, dat ik mijn eigen overlevingskansen aanmerkelijk verbeter. Dat niet alleen in zuiver stoffelijke zin, maar daarnaast ook zeker wat het levenslichaam betreft, het etherisch dubbel en het laagste geestelijke voertuig. Die zijn er allemaal dicht bij betrokken.

Dat in harmonie zijn met je wereld kan heel erg belangrijk zijn.

Alleen, dat is nog de grote vraag, kun je die harmonie nu omzetten in vormen van harmonie met de wereld, harmonie met jezelf? Met jezelf zou nog wel gaan, maar met de maatschappij bijvoorbeeld lijkt me moeilijk. Je kunt tot de konklusie komen, dat de manier waarop mensen leven niet altijd de meest juiste is. Door die vrede in jezelf waar je je toch aan vasthoudt, kom je gelijktijdig tot de konklusie, dat het niet jouw taak is om dat bij de ander te veranderen en dat het alleen je eigen taak is je vrede niet te laten verstoren. Daarvoor heb je dan invallen nodig. Deze kun je uit het gemeenschappelijke bewustzijn plukken. Je krijgt dus de middelen voorhanden waarmee je jezelf beter kunt handhaven. Dat houdt ook in, dat je in staat bent een ieder die dat niet kan en die zich op de hulp beroept, eveneens beter zult kunnen helpen. Iemand, die zich niet op je beroept kun je meestal niet helpen. Het is belangrijk, dat ik dat even zeg, al hangt het met het onderwerp maar zeer zijdelings samen.

Dan heb ik natuurlijk ook nog te maken met een uitstraling. Dat zijn hele verhalen. Een voorbeeld is, dat op het ogenblik bepaalde sferen nogal dicht bij uw eigen wereld zijn.

Het betekent, dat die beïnvloeding wederkerig en nogal sterk is. De uitwisseling gebeurt wederom vreemd genoeg op astraal gebied. Het zou in kunnen houden, dat waarden van andere werelden met beperkt bewustzijn - geestelijke werelden - als het ware in gaan grijpen, niet alleen in

uw bestaan en uw reacties, maar ook in die wereld zelf. Daar blijven ze wel onbelangrijk voor, ze zijn bijkomende factoren, maar ze kunnen zeker de relatie tussen mens en wereld aanmerkelijk feller tot uiting doen komen dan normaal. Om het duidelijk te maken: als een vlieg op je hand gaat zitten is het lastig, maar als hij op een wond gaat zitten is het pijnlijk. De felheid wordt dus groter omdat er iets van een bescherming is weggefallen. Dat is op het ogenblik gaande. Dit heeft niets te maken met een opzet. De sferen, je kunt ze beschouwen als alternatieve universa, andere dimensies, er zijn duizend en één namen voor, zijn in zichzelf een besloten geheel. Zo'n geheel dringt soms ten dele, soms geheel als het ware door in een andere wereld. Wanneer dat het geval is ontstaat een wisselwerking tussen die twee zonder dat het afgescheiden zijn daarvan ongedaan wordt gemaakt. Als vergelijk: wanneer je een gewicht hebt en je dompelt het in water wordt het lichter, maar het wil ook zeggen dat het beweeglijker wordt. Wanneer u in een geestelijke wereld gedompeld wordt, laten we het zo aannemen, betekent het dat bepaalde krachten en waarden meestal behoren tot de laagste van die geestelijke wereld, in uw wereld opgaan treden en daar door uw eigen beperkingen iets minder doen worden. Dat kan een kwestie zijn van remmingen die wegvallen en dat kan een kwestie zijn van ineens veel meer mogelijkheden vinden. Het kan goed en het kan kwaad zijn. Dat ligt aan u, uw maatschappij, de wijze waarop uw leven voor u bestaat en is ingedeeld.

Nu is het bij dergelijke contacten in de sferen zo - het zijn oppervlak- kige contacten, het zijn geen volledige absorpties -dat er nog een faktor is waar je rekening mee moet houden en dat is de tijd. Tijd is een vorm van energie. Je zou kunnen zeggen, dat tijd in feite beweging in ruimte is. Dit is grotendeels maar toch niet helemaal waar. Het komt er in ieder geval op neer, dat elke geestelijke wereld een eigen tijdsverloop kent, dat is echter geen klokkentijd. Het wordt ook niet geregeld door bijvoorbeeld omlopen rond een zon. Het is een betrekke- lijk eratisch tijdervaren, waarbij die tijd bovendien niet altijd gelijk blijft. Op het ogenblik bijvoorbeeld is een sfeer in de buurt die op de aarde nogal wat invloed heeft en dat nog een paar keer krijgt. Het kaatst een beetje op het ogenblik. Deze sfeer heeft een tijdsverloop die tien tot twintig keer sneller is dan het tijdsverloop op aarde zoals u het bekijkt. Wanneer u dus te maken krijgt met iemand uit die sfeer die op zijn eigen tempo spreekt dan is het alleen nog maar een dreun, "want je kunt het ver niet meer verstaan"(versneld gezegd) en dan praat ik nog veel langzamer dan zij doen. Dat krijgt dat bliep effekt. Een bliep effekt is dit. Wanneer je een radiografische boodschap hebt in de telegrafie en je moet uitzenden terwijl je maar een hele korte uitzendtijd hebt, dan zet je de signalen op een band. Die band laat je vervolgens met 10 of 20-voudige snelheid door een apparaat lopen. Dat wordt uitgezonden. Het is een heel kort signaal. Je hoort alleen "Brrrp" en het is al weer afgelopen. De ander neemt dat dus ook op op een tape die ontzettend snel al loopt. Deze wordt vervolgens een paar keer uitgesmeerd doordat men dat steeds trager gaat afdraaien, waardoor de zaak langzaam maar zeker een bepaalde gerekte vorm krijgt. Daarvan maak je een opname. Die opname wordt wederom vertraagd. Als je dat drie tot vier keer vertraagd hebt is die bliep ineens een telegram geworden van normalerwijze een kwartier. De uitleg is niet 100%. Er zitten nog wel enkele processen tussen.

Wanneer je contact krijgt met die wereld is dat normaal een bliep effekt. Het is aanmerkelijk sneller. Om dat te kunnen begrijpen moet je dus "vertalen". Sommige mensen kunnen vertalen, anderen niet. De aarde kan niet vertalen. Ze kan alleen het geheel van een dergelijke wereld

aanvoelen en zal daarvoor in haar eigen uitstraling compenseren. U echter kunt die wereld soms aanvoelen en u kunt zelfs middels uw eigen bewustzijn als het ware de nodige vertraging tot stand brengen en u kunt de zaak lekker uitrekken. U kunt voor een deel begrijpen wat die andere wereld zegt. Nu krijgt u altijd contact, dat wil ik er wel bij zeggen met hen die behoren tot de onderlaag van een dergelijke wereld. Dat wil zeggen degene die de meeste materie nog hebben die dus het gemakkelijkst tot een astrale manifestatie komen.

Wanneer het op de aarde inwerkt en het werkt op u in zal die inwerking vaak heel verschillend zijn. Wat u er uit destilleert is namelijk steeds maar een fragment. Dat wordt begrijpelijk. De aarde voelt alleen de gehele uitstraling. De zaak ligt zo: de aarde reageert door haar eigen uitstraling aan te passen. Zoals u bij wijze van spreken uw temperatuur wat verhoogt of verlaagt wanneer u in het milieu bezig bent. Is het te warm dan gaat u vocht afscheiden, er komt verdamping. U koelt uzelf dus. Anderszins trekt u alles bij elkaar. U begint bovendien met spierbewegingen onwillekeurig, waardoor een mate van warmte wordt gegenereerd. Die aarde doet dat ook zo. Die uitstraling wordt voor u kenbaar als een reeks beïnvloedingen. Bent u nu in harmonie met het wezen van die wereld, dan kunt u die wereld zonder meer wel akseptereren. Dan zijn die veranderingen voor u kenbaar, u voelt aan wat er gebeurt. U past zich eigenlijk aan. Maar bent u niet in harmonie met uw wereld dan weet u niet wat u met die veranderingen aan moet. Het betekent dus, dat u in uw hele gedrag wijzingen ondergaat. U bent zich van die wijzigingen meestal niet of te weinig bewust en u wijkt zelfs af van de werkelijkheid waarin je als mens leeft. Die conflicten die daaruit ontstaan kunt u zich indenken omdat iedereen op zijn eigen manier afwijkt. Als u niet gelooft, dat dat contact bestaat, kijk rond u in de wereld en kijk naar de eigenaardige afwijkingen die zich op het ogenblik in menselijkheid en redelijkheid manifesteren.

Nu zegt u dat u in harmonie wilt zijn met uw wereld. Ook daar moet je rekening mee houden. Als je dat allemaal faktor voor faktor moet gaan erkennen moet je dat als het ware eerst gaan beredeneren en dan nog eens beleven zonder beredenering. Ik denk wel dat u dan een leven nodig hebt. Dit wil zeggen dat u aan dit alles maar betrekkelijk weinig hebt. Het verklaart het één en ander, maar het geeft geen aanwijzing hoe je het beter kunt doen.

Stel nu eens, dat we gewoon iemand hebben, ergens, iets, iemand die in staat is de harmonie met die wereld op te nemen en daardoor in feite niet alleen harmonisch te worden met de kern, met de bezielende kracht van die wereld maar bovendien met de kern van alles wat er op leeft en behoort tot diezelfde persoonlijkheid in zekere zin. Stel nu verder dat zo iemand, hetgeen wat hijzelf ervaren heeft, kan uitstralen. Wat krijgen we dan? Dan ontstaat een aanpassing waarvan u zich helemaal niet bewust bent. U krijgt namelijk het zeer normale reflectie effect. Reflectie wil zeggen dat je alle trillingen zo ver ze tot je eigen wezen kunnen behoren overneemt, zodat je mee gaat trillen in diezelfde frekwentie als het ware. Denk maar aan snaren. Als je één snaar aanslaat gaat de rest mee trillen, elk op zijn eigen manier en in zijn eigen toonaard. De basistrilling wordt bepaald door die aanslag. Dat betekent ook, dat bepaalde snaren heel zwak zullen trillen en andere heel sterk.

Zo gaat dat met de mensen ook. Wanneer ik nu probeer me in te stellen

op die wereld dan kan ik dat alleen maar tweeledig doen. Het eerste wat ik moet doen is voor mijzelf die uitstraling opnemen. Mijn eigen uitstraling en in zekere zin die van mijn - tijdelijke - voertuig aanpassen aan wat ik ervaar als de voor u nog beleefbare eigen uitstraling van de aarde.

Dan komt punt twee. U hebt denkprocessen. U kunt ze nooit helemaal uitschakelen, dat is lastig. Dus ik moet het denkproces in een vergelijkbare vorm als het ware beïnvloeden, zodat uw eigen denkprocessen niet ingaan tegen de trillingen.

Als u wilt kunnen we dit proberen.

Dan moet ik eerst zelf beginnen, daarvoor moet u me even een kort ogenblik de tijd geven.

"Dit is de kernuitstraling. Niets is belangrijk. Alles is één geheel. Er is geen reden om verschillen te maken zolang dit niet uit ons eigen wezen en onze noodzaak tijdelijk voortvloeit. De wereld is er, zal blijven of u op deze wereld leeft of niet. Die wereld blijft wel. Het heeft geen zin te vechten voor zaken die met een paar jaar volledig uitgewist zijn. Het is alleen maar belangrijk dat je de krachten ervaart die om je heen zijn, dat je leert om die kracht te gebruiken. Werkelijke vrede, werkelijke eenheid betekent je niet afvragen waarom of hoe. Zijn, zonder het zijn te omschrijven. De kracht van de werkelijkheid is juist dat niets onbelangrijk is, maar dat niet belangrijk is zonder al het andere. Deel zijn van is de grootste vrede, die de aarde kent. Het is gelijktijdig haar bestaan, de zin van haar bestaan en haar vreugde zover zij van vreugde kan spreken. Wanneer wij bereid zijn voor een ogenblik dit denken te laten volgen door de golven van kracht, die het eigen ritme van die wereld, zover het voor ons voelbaar is, weergeven dan zou er in onszelf een klein gevoel moeten ontstaan van bijna opluchting. Of je even een last kwijt raakt. Of er even iets vergeten wordt. Alles is zinvol. Alles heeft zijn betekenis maar is alleen belangrijk of belangrijker dan het andere. Eén zijn met alle dingen is de kern van het beseffen. Denken is nodig wanneer je beseft. Denken is het werktuig. Deze wereld is datgene waar u toe behoort. Door uw ervaren en leven bent u met deze wereld verbonden. Door het werken en leven met deze wereld zult u ook steeds weer tot haar aangetrokken worden of u wilt of niet. Als u haar wezen in uzelf aanvoelt hebt u niet alleen maar de kracht van uw wereld maar hebt u gelijktijdig de kosmische taal. De taal van de grote bewustzijnsvormen, die soms leven in de sterren. Dit ritme in jezelf aanvaarden is het meest belangrijke wat er bestaat."

Ik heb dit uitgestraald. Of je daar iets aan hebt of niet, ach dat ligt voor een deel aan jezelf. Het ligt voor een deel aan de wijze waarop je dus alles menselijke redelijkheid voor een ogenblik opzij kunt zetten, zonder gelijktijdig die redelijkheid geheel te verliezen.

In harmonie zijn met je wereld wil zeggen, dat je met alles verbonden bent. Net zo goed met een rob op de Noordpool als met een pinguïn op de Zuidpool, als met een Nederlander, een Duitser, een Afrikaan, een Indiaan, een Aziaat of wat je maar wilt. De kern van ons wezen wordt bepaald door de wereld waarop we wonen. Onze geest heeft meer mogelijkheden, maar zolang we hier zijn zullen we die niet ontwikkeld hebben.

Laten we dan dit eerst eens aanvaarden. Dit eenvoudige stille ritme, dit pulseren dat in zichzelf niets anders is dan vrede, een aanvaarding,

een rust waardoor het andere onbelangrijk wordt.

Ik weet, dat je daarmee in de menselijke wereld niet ver zult komen. Je hebt echter wel iets anders. Je hebt reserve aan kracht, je hebt een versterking aan intuïtie. Daarnaast heb je een enorme bron waaruit je altijd putten kunt waanneer het nodig is. Je wordt niet zo snel slachtoffer van jezelf. Die hele wereld met al haar wetten van geweld, van ziekte, van dood, van eten en wordt gegeten is nog steeds aanwezig. U zult uw leven misschien op een gemakkelijker, voor u prettiger manier kunnen doormaken, maar u kunt zich er niet aan onttrekken. U kunt zich wel onttrekken aan de zinloosheid van die dingen. U kunt zich losmaken van het gevoel gedreven te worden, beheerst te worden zonder zelf iets te kunnen doen.

Daarmee heb ik het tweede, misschien wel belangrijkste deel van het betoog afgestoken. Ik kan dus beginnen aan het derde deel.

Binnen die sfeer van die wereld bestaan een groot aantal geesten en entiteiten, die daar eveneens in werkzaam zijn. Ze behoren als het ware grotendeels tenminste tot uw wereld. Ze hebben echter andere taken. We denken hier bijvoorbeeld aan groepsgeesten. We denken aan de eenvoudigste zaken als bezieling van een boom, de bezieling van een roos, maar ook aan de meer omvattende als de beheersers van een heel ras, de rassengeest, de groepsgeest. Al deze entiteiten nu kunnen alleen funktioneren binnen het kader dat de aarde heeft gesteld. Geen rassengeest kan een verandering aanbrengen die strijdig is met het geheel van wetmatigheid, maar ook van evenwicht dat noodzakelijk is voor de aarde. Zo gauw ze dat doen namelijk zou daarmee het ras tengronde gaan en daarmee ook elke greep die die geest heeft op ontwikkelingen op aarde.

Nu worden wij door een dergelijke geest nogal sterk beïnvloed wanneer we op aarde zijn. U zult vaker door een groepsgeest beïnvloed worden dan u beseft.

Weten wat de kern is van de aarde is ook weten onder welke kondities een dergelijke groepsgeest, rassengeest kan funktioneren.

Dit houdt in, dat je een beter inzicht krijgt, niet alleen in jezelf, maar ook in de verschillende waarden op de wereld waarmee je te maken hebt. Het is natuurlijk gemakkelijk om te zeggen dat alle x x x lui zijn en vanuit uw standpunt gezien hebt u misschien gelijk, maar in feite zou u moeten zeggen, dat er een organisch verschil een ontwikkelingsverschil, is tussen ons ras en dat ras. Daardoor is het gedragspatroon van dat ras anders dan het onze. Wij kunnen ons gedragspatroon niet aan die ander opleggen omdat ze juist daarvoor niet het juiste evenwicht hebben.

Wanneer je zo redeneert ga je alles erkennen op zijn eigen waarde. Dat moet je doen wanneer je in harmonie wilt zijn met uw wereld. U kunt gelijktijdig een relatie voor jezelf stellen, waarbij je volgens je eigen wezen en geaardheid - want daar ontkom je niet aan - toch deel kunt hebben aan hetgeen die ander is en beleeft en omgekeerd deze - zonder hem te beheersen - al datgene wat voor hem aanvaardbaar is vanuit jouw wereld geven. Geen dominantie maar een soort harmonie, een samenwerking. U kunt tussen de slangen lopen en die slangen hebben een besef dat heel anders is dan het uwe, ze hebben geen denkvermogen zoals u dat ziet, maar ze hebben wel een zeer scherp onderscheidingsgevoel. Wanneer u niet bang bent voor die slangen op dat ogenblik, dan voelt u zich als één van hen, terwijl u toch een ander blijft. U bent kwetsbaar voor dingen waarvoor zijn niet kwetsbaar zijn en omgekeerd.

De slangen zullen u aanvaarden als een soort medeslang. Hetzelfde kun je doen ten aanzien van tijgers, leeuwen of welke diersoort dan ook. Je kunt zelfs en dat is één van de meest ongelooflijke dingen, bepaalde mensen ontmoeten, die tussen de Soldadomieren kunnen zijn - één van de meest verschrikkelijke kaalvreterers die er zijn en o.a. aan de Amazone voorkomen - zonder dat zij gebeten worden, zonder dat iets van hen zelf gedeerd wordt. Hun bezittingen zijn zeker naar de maan, maar die mensen zelf komen er ongedeerd van af. Niet omdat ze niet eetbaar zouden zijn maar omdat de mier daarop reageert als behorende tot het eigen volk. Het centrale bewustzijn (mierenvolken hebben een centraal bewustzijn) heeft dit als het ware aanvaard. Daardoor zullen de delen alleen maar zeggen: "wat ben je traag, waarom kom je niet met ons mee?" Ze zullen dus niet verteren, aanvallen, wat ze overigens hun eigen soortgenoten in bepaalde omstandigheden wel eens kunnen doen. Dit verhaal zult u vaker horen.

- Ik wil hiermee duidelijk maken, dat je ook al ben en blijf je jezelf, in omstandigheden op kunt gaan in het besef, het groepsbesef van de anderen en dat je die ander dan moet akseptereren voor wat hij is, zonder vragen, zonder beredenering, gewoon akseptereren. Dit gaat zo ver dat het niet alleen geldt voor mensen en mensen of mensen en dieren, maar dat het zelfs geldt voor mensen en planten. Op het ogenblik dat je die plant van haar oervorm te ver wilt veranderen, kom je daarmee in strijd en is het een dominantie kwestie geworden. De kans is heel groot, dat je heel veel mislukkingen hebt en er heel veel ziekteverschijnselen optreden bij de planten waarmee je dat probeert. Op het ogenblik, dat je die plant gewoon aanvaardt en alleen iets aanpast aan jezelf, aan je eigen wereldbegrip, dan is dat nog net aanvaardbaar. Een dergelijke variant ontstaat dan veel sneller, is veel harmonischer en is bovendien veel levensvatbaarder. Ze plant zich makkelijker voort.
- + Vraag over lopen zonder angst door bos met slang. Toch kun je gebeten worden.
 - Dat ligt aan de situatie. Wanneer u namelijk de slang aanvaardt, dan weet u dat het zo is. U zult dan uw bewegingspatroon automatisch aanpassen aan datgene wat hoort bij de slang. Dan kunt u er gewoon langs gaan en er gebeurt niets. U kunt onder de tak doorlopen of het nu de koraalslang (die kleine gifkikker) is bij wijze van spreken of de grote wurgpython. In beide gevallen bent u geen prooi. U bent ook geen bedreiging. Zolang u nu maar niet het dier te na komt - dan krijg je dus die verdedigingsreactie - zal het ook niet reageren. Het is dus niet zo dat je altijd door die slang gebeten zult worden. Wanneer je eigen uitstraling en gedragpatroon te ver afwijkt dan ben je voor die slang een bedreiging. Zelfs dan heeft ze nog de neiging om weg te gaan, want u bent veel groter dan die slang. U bent dus geen eetbare prooi zonder meer, voor een paar soorten uitgezonderd. Uw gedrag is zo dat het als een dreiging wordt ervaren en dan wordt u gebeten. Dat is zelfverdediging. Het betekent wel, dat u niet aangepast bent aan het besef van die slang. Je kunt je wel één voelen met die slang, maar je één voelen met die slang heeft natuurlijk pas zin wanneer je weet welke slang het is. Met andere woorden u moet eerst ingesteld zijn op de slang en dan pas het bos in gaan. U zult dan ook weten waar de slang is. U kunt haar ontwijken wanneer u wilt en u kunt er vlak langs gaan. Dan ontstaat dat vreemde evenwicht.
 - + Van Franciscus wordt ook zoiets verteld.
 - Er is wat fabel bij. Prediken tot de vogels is natuurlijk dwaasheid, want die vogels verstaan je niet. Prediken tot de vissen helemaal. Vissen zijn net zo stom als de rest van de gelovigen....

Iets anders is dit. Wanneer u zich op een bepaalde rustige manier beweegt, kunt u vaak tussen een zwerm vogels in zijn zonder dat die zwerm zich werkelijk aan u stoort. Ze gaat wel uit de weg maar ze vult ook weer op. Je kunt bepaalde klanken voortbrengen, die voor dieren en voor vogels attractief zijn. Dat behoeft nog niet eens spreken te zijn, het is ook net zo goed mogelijk dat u iets aan het deklameren bent. Of het nu de avonturen van Eskimo Nel zijn of het Hooglied, dat maakt ook niet veel uit. De vibratie is dan weer in overeenstemming met het geheel en daardoor ontstaat een relatie. Dit is bovendien een aandachtsrelatie. De dieren worden namelijk getrokken door de bron en houden zich daarmee bezig. Je kunt je dan voorstellen, dat Franciscus inderdaad met dieren kontakten heeft gehad, die anderen, die niet wisten wat er gaande was, misschien hebben willen vertalen als "preken". Dat zal het ongetwijfeld nooit geweest zijn.

Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken, dat je met de dingen in harmonie kunt zijn. Je kunt als het ware een soort eenheid bereiken, ook met rassengeesten, groepsgeesten die anders zijn dan jij. Dus krachten waaronder je niet valt, waarmee je normalerwijze niet of maar beperkt harmonisch bent.

Wanneer u nu in staat bent iets van die evenwichtigheid van die aarde, al is het alleen maar om het aan te voelen zonder te weten wat het is, dan hebt u daarmee de sleutel. U hebt namelijk de universele kracht waardoor u niet alleen tot uitwisseling en een mate van begrip komt, maar - en dat is heel erg belangrijk - aanvaard wordt. Die aanvaarding is voor de mens wel belangrijk. Hij moet leren, dat tussen een mens en een plant, van de kleinste boom tot de hoogste, tussen een mens en een dier, van de vlo die je plaagt tot de olifant waar je naar uitkijkt, dat die relatie bepaald kan worden in een mate van eenheid. Dat door die innerlijke kracht banden kunnen ontstaan die dan ongeacht wat er verder gebeurt, gehandhaafd blijven.

Als je in harmonie wilt zijn met je wereld moet je eerst met het wezen, met die ziel van die wereld zo veel mogelijk contact opnemen en dan komen tot aanvaarding van al wat er is zoals het is, zoals het bestaat en dan uitgaande van die evenwichtigheid, die vrede al het andere als het ware deel te maken van jezelf en je bestaan. Dan verkrijgt je inderdaad een eenheid met je wereld maar ook gelijktijdig een veel grotere mogelijkheid tot een grotere vrede en een grotere kracht in jezelf.

Wanneer dan de omstandigheden zich voor u tijdelijk wijzigen, zoals op het ogenblik het geval is (en dan weer over een dag of 6,7, het is een sprong van ongeveer 15 dagen gemiddeld die er tussen ligt. Dit loopt over een aantal maanden) dan zult u wanneer u die innerlijke vrede hebt wel zien dat het verandert. U zult zichzelf kunnen aanpassen aan de veranderingen om u heen, maar u zult u niet er door laten beheersen.

In harmonie zijn met je wereld, deze aanvaarding betekent gelijktijdig in harmonie zijn met alle verschijnselen op die wereld en tot het meest intense doorgevoerd. Komt het dan zo ver dat je de luchten kunt beheersen, de wind kunt zeggen te blazen of te strelen, dat je de regen kunt zeggen om te vallen, dan kun je naar een plant kijken en de kracht ermee delen. Die plant zal antwoorden met haar groei, met haar vruchten. Maar je kunt ook naar een plant kijken en zeggen: "Hier hoor je niet thuis." Dan zal ze verkwijnen en veranderen. Het zaad zal niet zo makkelijk meer opkomen.

Door je bewustzijn ben je als mens erg machtig. Je staat dan wel ergens buiten de menselijke redelijkheid, want je kunt die macht alleen bezitten wanneer je in harmonie bent met de wereld en daardoor ook een mate van vrede in jezelf kent zonder iets af te wijzen of iets in het bijzonder tot je te willen trekken.

Daarmee heb ik mijn betoog beëindigd. Hebt u nog kommentaar?

- + Die laatste zinnen houden in dat je toch wel degelijk met vogels praat en met planten en andere dieren. Je beïnvloedt ze met je eigen denken.
- Misschien definiëer ik praten wat anders dan u. Praten is voor mij het produceren van geluiden waardoor soms gedachten worden overgebracht wanneer er nog wordt geluisterd ook. Kommunikatie is (dit kunt u beter gebruiken) datgene wat tussen mens en dier, tussen mens en plant bestaat op het ogenblik, dat er een harmonische faktor is. Dit is geen uitwisseling van denkbeelden of beredeneringen, maar het is in feite een uitwisseling van wezens-eigenschappen. Het ligt dus op een ander niveau.
- + Vraag over gemeenschappelijk bewustzijn. Denkbeeld van veel mensen bereikt de aarde. Gaat het via dit bewustzijn?
- Eigenlijk wel.
- + Omgekeerd ook? Dat aarde bewustzijn beïnvloedt?
- Dat kan het geval zijn, maar ik heb u aan het begin al verteld, dat die aarde veel trager is dan wij zijn. Ik kan u dat niet demonstreren, anders zou ik één trilling per 10 minuten moeten voortbrengen en deze zou nog ver beneden uw gehoorgrens liggen. Wat die aarde dus denkt kunt u maar beïnvloeden wanneer ze die gedachte volledig gevormd heeft. Maar in die tijd dat zij die gedachte vormt zijn er voor u zoveel jaren voorbij, dat het lijkt of het een geleidelijke verandering is. Het is dus geen plotselinge beïnvloeding. Wanneer zoveel mensen op aarde die aarde irriteren krijgen we een reactie. Die kan onmiddellijk zijn, dat wil zeggen binnen 1 à 2 jaar. Ze kan ook uitgesteld zijn en 50 jaar weg liggen. Dat is voor de aarde onmetelijk snel. Dat is een instinktieve reactie zoals u uw oog dicht doet wanneer er een vliegje op af komt. Dat doet u zo snel en zo onbewust, dat u niet eens weet, dat u dat deed. Zo reageert die aarde. Het is dus een instinktieve reactie, die alleen beheerst wordt door het geheel van de regels, de kwaliteiten die de aarde in haar belichaming bezit en in haar bewustzijn erkent.

Ik geloof niet, dat ik het u erg moeilijk heb gemaakt vandaag. Ik denk wel dat ik u voor een paar problemen heb gesteld ten aanzien van aanvaarding. Dat is helemaal niet zo erg, want je hoeft niets te aanvaarden, maar je moet bereid zijn te overwegen. Elk van ons - geest en stof - we zijn allemaal een ik, een persoonlijkheid. Ieder van ons heeft zijn eigen wegen en mogelijkheden. Er bestaat geen algemene weg. Wij kunnen nooit zelfs onze eigen wegen volgen wanneer we niet bereid zijn alle mogelijkheden te overwegen die er niet volgens ons maar tenminste volgens anderen bestaan. Dat is één van de grootste wetten voor de bewustwording. Verwerp niets geheel, beproef het voor uzelf. Datgene waarvan u het tegendeel niet kunt bewijzen, leg het terzijde, tenzij u innerlijk aanvoelt dat het juist is. Als u op die manier te werk gaat zult u zelfs aan hetgeen ik u vandaag heb willen bieden heel veel kunnen hebben.

Mijn excuses dat ik het misschien niet zo mooi en ingewikkeld heb gemaakt als u verwachtte. Dat is dan mijn euvel. Ik kan me alleen maar uiten op de wijze die past bij mijn persoonlijkheid.

Vrienden, het ga u wel. Wanneer het kan hoop ik, dat u inderdaad een beetje harmonie met uw wereld zult vinden.

goedenavond.

N.B. Openbare avond in mei a.s. is niet de 24ste maar de 31ste mei.

HET SCHONE WOORD

Wanneer je het kosmisch boeddhisme volledig beleeft, omvat het vele gaven waaronder telepathie, geloof dat maar.

Dat wat ik ben is ook mijn taal
dat wat in mij is, spreekt en breekt de afstand weg
dat wat ik zeg wordt herboren
en in mijzelve kan ik horen
het antwoord dat nooit wordt gezegd.

Voeg ik mijzelve naar de weg en ben ik zeer onthecht
door niet te zoeken naar mijzelf
maar slechts naar goedheid en naar recht
en vol van mededogen
sterk bewogen door al wat rond mij leeft
in mijzelve denken, zoekt dat andere krachten geeft
ik zend mijn krachten uit
en werkelijk kosmisch sterk verrichten zij hun werk
ontsluiten soms de krochten
waarin de mensen nog gevangen zijn diep in zichzelf.

Ik hoor dan wel hun zuchten
en soms hoor ik een kreet
een woord, als wil men vluchten
in een betekenis die men nog zelf niet weet.
Dan spreek ik in mijzelf
door uit mijzelf te geven
en als men mij dan hoort
dan is het lot verweven
en anderen vinden op hun beurt
hun eigen weg, hun eigen baan
om koninklijk bewust, oprecht
hun eigen baan te gaan tot aan oneindigheid
in mededogen, welbewogen door
al wat rond hen dan nog lijdt
maar in zichzelf alleen verknocht nog
aan lichte kracht
aan eeuwigheid